
PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2018)0314

Pokyny pro členské státy, jak předcházet kriminalizaci humanitární pomoci

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. července 2018 o pokynech pro členské státy, jak předcházet kriminalizaci humanitární pomoci (2018/2769(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na směrnici Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu¹ (dále jen „směrnice o napomáhání“),
- s ohledem na rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu² (dále jen „rámcové rozhodnutí“),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 27. května 2015 o vytvoření akčního plánu EU proti pašování migrantů (2015–2020) (COM(2015)0285),
- s ohledem na pracovní dokument Komise ze dne 22. března 2017 k hodnocení právního rámce EU proti napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu: balíček proti převaděčství (směrnice 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí 2002/946/SVV) v rámci programu REFIT (SWD(2017)0117),
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. dubna 2018 o pokroku v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a o uprchlících³,
- s ohledem na studii „Fit for purpose? The Facilitation Directive and the criminalisation of humanitarian assistance to irregular migrants“ (Kontrola účelnosti – směrnice o napomáhání a kriminalizace humanitární pomoci nelegálním migrantům), zveřejněnou jeho generálním ředitelstvím pro vnitřní politiky v roce 2016,
- s ohledem na studii Agentury Evropské unie pro základní práva o kriminalizaci nelegálních migrantů a osob, které jsou s nimi ve styku, zveřejněnou v roce 2014,

---

¹ Úř. věst. L 328, 5.12.2012, s. 17.

² Úř. věst. L 328, 5.12.2012, s. 1.

³ Přijaté texty, P8_TA(2018)0118.

- s ohledem na diskusní dokument Komisaře Rady Evropy pro lidská práva ze dne 4. února 2010 „Criminalisation of migration in Europe: Human rights implications“ (Kriminalizace migrace v Evropě: důsledky v oblasti lidských práv),
  - s ohledem na Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, přijatý prostřednictvím rezoluce 55/25 ze dne 15. listopadu 2000 na 55. zasedání Valného shromáždění OSN (dále jen „protokol OSN proti pašování“),
  - s ohledem na zprávu zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva migrantů ze dne 24. dubna 2013 „Regional Study: management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants“ (Regionální studie: správa vnějších hranic Evropské unie a její dopad na lidská práva migrantů),
  - s ohledem na dotaz Komisi týkající se pokynů pro členské státy, jak předcházet kriminalizaci humanitární pomoci (O-000065/2018 – B8-0034/2018),
  - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci,
  - s ohledem na čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že v akčním plánu EU proti pašování migrantů (2015–2020) Komise zdůraznila, že je nutné „usilovat o to, aby byly zavedeny přiměřené trestní sankce a zároveň se zabránilo riziku kriminalizace osob, které poskytují humanitární pomoc migrantům v tísni“, a aby byl zdokonalen stávající balíček EU proti převaděčství, který tvoří směrnice o napomáhání a s ní související rámcové rozhodnutí;
  - B. vzhledem k tomu, že čl. 1 odst. 2 směrnice o napomáhání stanoví nezávaznou výjimku pro humanitární pomoc, díky čemuž mají členské státy možnost nekriminalizovat napomáhání, je-li ve své podstatě humanitární;
  - C. vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 18. dubna 2018 o pokroku v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a o uprchlících požaduje, aby nebyla kriminalizována humanitární pomoc, aby existovaly větší kapacity pro vyhledávání a záchranu osob v nouzi, aby všechny státy věnovaly této problematice větší kapacitu a aby byla uznána pomoc soukromých subjektů a nevládních organizací, které provádějí záchranné práce na moři i na pevnině;
  - D. vzhledem k tomu, že v pracovním dokumentu útvarů Komise o hodnocení balíčku proti převaděčství v rámci programu REFIT Komise zdůraznila, že by posílená výměna znalostí a osvědčených postupů mezi státními zástupci, donucovacími orgány a občanskou společností mohla přispět ke zlepšení současné situace a předejít kriminalizaci skutečné humanitární pomoci;
  - E. vzhledem k tomu, že čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice o napomáhání neukládá členským státům povinnost zdržet se postihování napomáhání k neoprávněnému pobytu, ani pokud se tak neděje s úmyslem dosáhnout finančního zisku, a vzhledem k tomu, že v rámcovém rozhodnutí nejsou povinná ustanovení bránící postihování úkonů prováděných z humanitárních účelů nebo v situacích nouze;
1. připomíná, že dle směrnice o napomáhání a doprovodného rámcového rozhodnutí jsou členské státy povinny uplatňovat právní předpisy, které zavedou trestní sankce za

napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu;

2. vyjadřuje obavy nad nezamýšlenými důsledky balíčku proti převaděčství pro občany, kteří poskytnou humanitární pomoc migrantům, a pro sociální soudržnost přijímající společnosti jako celku;
3. zdůrazňuje, že v souladu s protokolem OSN proti pašování by úkony humanitární pomoci neměly být kriminalizovány;
4. konstatuje, že subjekty zapojené do humanitární pomoci, která podporuje a doplňuje opatření na záchranu životů přijímaná příslušnými orgány členských států, musí zůstat v mezích působnosti, kterou pro humanitární pomoc stanoví směrnice o napomáhání, a jejich operace musí probíhat pod kontrolou členských států;
5. s politováním konstatuje, že členské státy jen ve velmi malé míře provedly ve vnitrostátním právu výjimku pro humanitární pomoc stanovenou směrnicí o napomáhání, a konstatuje, že výjimka by měla být prováděna jako překážka stíhání, aby bylo zajištěno, že nebudou stíhány osoby a organizace občanské společnosti, které poskytují pomoc migrantům z humanitárních důvodů;
6. vyzývá členské státy, aby výjimku pro humanitární pomoc, kterou umožňuje směrnice o napomáhání, provedly ve vnitrostátním právu a aby zavedly odpovídající systémy pro sledování vymáhání a účinného uplatňování balíčku proti převaděčství v praxi, a to prostřednictvím shromažďování a zaznamenávání údajů na každoroční bázi o počtu lidí zatčených za napomáhání na hranicích a ve vnitrozemí, o počtu zahájených soudních řízení, počtu odsouzených osob, a dále informací o způsobu rozhodování o trestu a důvodech pro ukončení vyšetřování;
7. naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala pokyny pro členské státy, které by specifikovaly, které formy napomáhání by neměly být kriminalizovány, s cílem zajistit jednoznačné a jednotné uplatňování stávajícího *acquis*, zejména čl. 1 odst. 1 písm. b) a čl. 1 odst. 2 směrnice o napomáhání, a zdůrazňuje, že díky jednoznačnosti parametrů bude zajištěna větší soudržnost trestněprávní regulace napomáhání v jednotlivých členských státech a omezena nežádoucí kriminalizace;
8. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi, Radě a vládám a parlamentům členských států.